

1226/29 8

M u i s t u s

KANSALLIS
KIRJASTO

Uhdelle Jumalifelle Sielulle

Pyhymisest alinomaa Rukoucis.

W. E. D Jesu Christ jä autuuden cc.

15

Emanuel taimaas mun Jesuren Lohdut' minua' Ansios woimall', Sill Moseren Laki mun runnel-
lut on, Ja khyneleill' täyttänyt filmän, Ah! ar-
mahda Jesu myös mailman pääll', Kuin minua
ruodele autuden tiell', Ja sano: jo Jesus sun
hyljäis.

2. Itkewill' silmill' mailmaan tulin, Waan kos-
kan sitt wahwistuin ajas, Niin mailman kansa
synnis juorin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastu-
dest mun täyty lapsertulla, Jos tahdon mun Je-
suren lapsi olla, Ja seurata Karikat' ijan.

3. Laina D Jesu! mull karsimystä, Ettän tä-
män elämän ehton', Woittaisin kaikki mun wihol-
lisen Niinkuin yr wälewä Sangar, Ett' koskan
täällä taistellut wiinamäes, Sitt weisata saisin Ka-
rikan häis, Jesurell' mun eloni HERRall'.

4. Autuuden järjestyä armon ajas, Dn hurstkas
elämäkertä, Uhdistettuun sieluun leposia Dn Jesu-
ren Weren wirta, Jos mailma wiha, kyllä Je-
sus autta, Mä rukouilen Isää ain Pojan kautta,
Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Kaupung jof' ylhäll' ombi, Mun
sielun riemulla tähttä, Ja Jesuren Werä myös
Golgathasa, Mun sielun welaista, päästä, Wanhur-
stauden Auringo Jesu Christ, Mä seison nyt
murhen khyneleis, Mut' Ansiuos turwaan aina.

6. Belialin ojat mun Jesuren Dn ymbärins
kiedonut täällä, Hän pilkattin mailmalä niinkuin
mekin, Eihanspäiwinä maan päällä. Waan koska

mun Jesuren duomioll' tule Silloinmond sieluu
kyl wapise, Joka raadell' on Jesuren lambait.

7. D! ihanat wuodet ja armo-päiwät, Kost'
Jesuren piinaa tääll' tutkin, D! ihanatwiikot ja
autuat hetket, Kost' Karikan ristiä muistin, Ne
hetket mun eteeni awais taiwan, Ne liewitit sie-
lun waikian waiwan, Jost Emauel sua kiitan.

8. Jesuren werisen Jaanan alla, Mä isen
nyh kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, Mun puutoren aikans kannan, D!
Jesu suloinen Ylkämiehen, Pohdut' mun suruinen
sydämmen, Näill' wiimeisill' mailman' hetkill'.

9. Eija ett Jesus on luwann'tulla,*) Duo-
mikemaan koko maan piirii, Hän andapi kullengin
toidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle woi-
maa lisä, Ett Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engeli eläwain maall'**) Ja
palwelewaiset Henget, ***) Te suloiset ihmisten
Wartiat, Jost' Karitsall' kiitosta laulat, Olkat
mun Leikajan synnin maasa, Ett' ijät sitt yhdes
taiwasa Nin Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel†) Propheta on kirjoittanut, Kuing'
taiwan talosa ombi, Suur kirkas paiste ja rie-
mun meno, Niill' autuill' ostetuill' maasta: Tä-
män näk' ††) muinen myös Stephan waina, Kost'
Judan kansa händ kiwill' surma, Niin taiwas
leimahti awoi.

12. Xhstus yr Kirkon Dpettaja, Hän taiwan
ilosta puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoreen suutu, Nyh Christityt rak-
kaat mä muistutan teit, Ett' rukoilett' Jesusst,
kuin muistan' on meit', Kost' edestäm ristiä rippui.

13. Amos, HCKran Propheta sano: Ett Da-

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 14: 1. ***) Ps. 91:

11. † Hes. 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5, 6,

widin huone ja maja, †††) Saas ylösraketan niin
kuin enneng'; Ne meidän sielumme owat, Gott
Adamis langenn' on kaikki täällä, Näit JEsus
rakensi ristin päällä, Ja lepytti Isäns wihan.

14. Elias ollesans täsä elos On wakaisell syhä-
mell rukoill': Ah! kahokat Taiwan wesi-lähteit,
Hän ilmast juoremast esti, *) Viel' tulisill' Wau-
nuill' läritäälädä, Kost temmattin Taiwanaseen elä-
wäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin **) Besten kühnelden-wirsi, on JEs-
surell' kelwannut aiwan. Rukouren kautta me
kaikki voitam, Mit' itänäns nimittä taitan: Ru-
kous tuo meill' uudet Taiwanat, Rukous liewittä
kaikki waiwat! Siis rukoilkam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rukous HCKran edes On
woima ja hedelmit' tähnäns, Moses hän muinen
niin kauwan rukoil' Ett' wäshi ja langeis maa-
han, Hän rukoil niin kauwan ett' langeis maa-
han: Niin pitä JEsust rukoildaman, Sittwasta
on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuar tulla, Kuin
muutamat puhuwat siitä, Wanhurstas wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Sosjo-
ku tääll' pahasa erä maasa, On yhdengin hetken
pais JEsusta, Niin Engelit itkewät Taiwanas.

18. Mikodemus ***) JEsureld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändhy ja palat'
hänen JEsus kääski, Ja lapsen jällens tulla. Ei
tahdo nyt kukan lapsi olla Waan kaikell on mieli
autuar' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin wuorill' on hywä olla, sill' JEs-
sus on kirrkaana siellä, Waan mengönen' st jokai-
nen yrttitarhaan Ja sitten Golgathan wuorell',
Mä hymmarrän surun, ja murhen päiwät, Soiden

†††) Amos 9: 11. *) 2 Kun. 11. **) Luc. 17: 12.

***) Joh. 3: 5.

Läpis' Jumalan lapset käywät, Sisäll' Isän Run-
nian Taiwaan.

20. Nr Eremiti on myös nähnyt, Kuing' yh-
ten' hetken' ja tiiman', Kolmkymmend' tuhat ih-
misten sieluu Dn HERRan duomioll tullut', Joist
kari sieluu waan autuax tuli, Muut kaihk' ka-
doturen duomion kuulit, Sa syyttin kuoleman
kuoppaan.

21. Taiwallinen Isä mun kunnian HERRa,
Mä duomioll' käy mun kankaan, Sill' sinua pal-
welen tästälähin; Sä olet mull autuden ansainn
Mä itken haikiast nyt Jeremian kanka: Ah! JES-
su, Ah! JESu nyt armois ota; Jo pelwusta rat-
ki raukeen.

22. Näretöin on Sun laupiudes, O! JESu
Kunnian HERRa; Sä Boiton Ruhtinas Isra-
lis, Eik' syndiset enä Sull kelpa. Näin Chri-
stityt rakkaat on JESus huutan': Tulkat nyt
sisälle Waldakundaan, Joit walmistett' on katu-
will' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
Jstuimes tygö kändä, Sä Elämän Tie JESu
Christ', Kuin syndim kaihk' maroit täällä, Ah!
aurem ehdi, rukoilem wisist, Mä luowu meist
suurist syndisist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Evangeliumin *) saarnan kautta Me peria
taidamme Taiwan; Mut JESu ett' pääsimm Lain
alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill nuoruden
synnit meill' muistos owat Maan kuitengin JES-
suren Beri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
JESuren Kuolemaan turwaan; Ei muuall' apuu
eik' lohduitusta, Ehk' en mä wiel' totifest usko;
Se epäusko mix minua waiwat, Sill' katuwain
sieluin on Isä Taiwaas. Ah! JESu mun uskoni
wahwist.

*) Matth. 9.

26. Ei ole nyt khynelet filmis enä, Ne JEsus on Werelläns muuttan', Nyt ijanikkifer riemuwiinar, Kuin luwann' on omasta suustans: Ett' uudefa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi khynelet ilox muutta, Ja kaikki ne poijes pyhki.

27. Golgathas JEsus mun wihettyi, Ett' synnin welasta pääsin. Aut' JEsu ett' eläisin tahtos jälken, Mun elon ehtoon asti, Ett' kuollon kautt' kulkisin kunnia-fiaan, Mun Taiwallisen Jsän maahan! Sitä nöyräst rukoilen Sulda.

28. Riemust ja tulewast Taiwan ilost Mä ratfi riemuita mahdan, Täällä häwäistyst, pilkkaa, mä kärsin paljo Waan sielun' siell' kunnias hohta; Mä JEsusta kiitan sitt harpu kädes, Ehk' halpa kyll olen mailman edes: Näin Jumal omians forja.

29. Basunan äänen me kaikki kuulem, Kost JEsran Duomioll' tullan, Ne walitut oikiall' puolell' Jsän Sitt' Palmu käsisä seiso, Dihanat ihmisten Lapsi wainat, Kuing' kaunist te täsä nyt laulaa taidatt', Suur heljäll uusill kielill.

30. Mä Haleluja weifat mahdan, Nyt tänä autuden päiwän, Sill JEsus mun ruokkii ain taiwan mannall, Ja syndini ander anda, Siis kiitos sull suloinen sielun Ylkä, Joka et minua koston hylkä, Waan wahwistat Glämän Beiwäll, Amen.

Toinen Wirsi.

Waroitus ahferuteen, (wiimeisinä Ihmisen Pojan päiwinä) Uskon ja rakkauden harjoittamisesa.

W. k. Ah! surutoin koston synnistä laffat', 2c.

Ah! nostat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä tawall' taiwan tietä juosta Ah nostat! nostat! aika on jo tull' Wai etkös tahdo nytkän synnill' kuoll'.

2. JEsuren Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niin kauwan kuin sun mieles luonnollinen Sinnetänn' ei-

na sua raatele, Jos et sä hartast armo eheile.
3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun', Et-
let sä wirko uuteen hengen haluun, Waan mielel-
läs kyll aina eheilet, Mist jongun wäärän ilon
löhtänet.

4. Ja sinä raukka olet wielä perät' Suur ondu-
wainen, ellei HERRa herät', Ja peljät' sinun oi-
kein walwomana, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehtä sull myöskin joku walo oliä, Miin et
sä kuiteng' koko armo anois, Suur sulast armost
HERRan JESuren, Song' tähden mones siteis
pysynet.

6. Mä rukoilen sinua HERRa JESu, Ah! ar-
mahd', walais, misä oikiat nisut Dlle, sun kallist
siemen pellostas, Ah! katsahd kuiteng wiheliäisyyttä.

7. Khyhnelis JESu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yhtän
totuutta Ah JESu! JESu minu wirwota.

8. Kaş ettei HERRan pelko sulda, puutu, Koss
et sä ikees wielä perät suutu, Ett' wanha pe-
rind' makaa sydämes *), Se saastuttaa kaikk sie-
lun ytimen.

9. Mutt joka hartast JESust aina ehi, Ja
lähte ulos pensyden pähist, Se ombi HERRan
jäsen eläwä, Se hywin elämäns on päättämä.

10. Se wiimein iloon ijankaiikkisehen, Min
wiedän kuin yr wiisas Neikyläinen, Song lampu
mailmas on palanut, Ei kossan filmääns uneen
painanut.

11. Kaşo jos waattes owat puhdistetut, Karit-
san Beres**) aina uudistetut? Se ora tuore wii-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang' kuolloon.

12. Tul' HERRa JESu***) wäkewydes kans-
sa, Tul rakas Ylkä sinun duomios kansa, Ah

*) Mos. 8: 21. **) Ilm. 1. 7: 14.

***) Ilm. 1. 22: 20.

Kuule! Kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin vielä
Auttaja.

13. Ah! walais hymärryren' ja myös mielen'
Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun Nimeäs
ain kaikis kiittämän, Ah! auta ett jo alan liittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löytä? Ah sie-
lu älä enä welka tähtä, Waan rukoil' hartast
walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei koston
muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät' mu wastudest, Ja
anna walo armost suurest uudest, Mut etten enä
langeis sinust pois, Waan ett' ain sielun' sinust
woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kaikki,
Ja walwomahan herätetty waadi; Tähtä Sun
salis joukoll' walitull': Woi! etten nytkän vielä
taida tull'.

17. Sun thygös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinu hengen palawuudes! Maahan sentähden
kaikki järjen thy, Sun armos tähden kokonans
nyt thy.

18. Ja walais' silmän' waloll' aiwan uudell,
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuuldel', Tul' wa-
kewydes kansa, sielui thy: Ett' näkisit kuing pi-
miä ombi thy.

19. Siis HERRa minu wahwan pidä aina,
Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu wah-
wist hamaan loppuun ast, Ett pelastetur tulsin
kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwas liene, Ei' se
haluan' sinne nytkän wiene, Ah! Jesu auta, pii-
nas tähden nyt, Etten tästedeä enä Sieluan' myh.

Kolmas Wirsi.

W. K. Armo Liiton Engel', 2c.

Armo mä nyt kerjailen, Että Piinas Werinen

Wois mun surkian puhdistä; Ei koskan omast
ansioista.

2. Koska Hengi sammu pois, Silloin paha
luond' olis Balmis surman wetämään, Karwaan
makiax tekemään. *)

3. Mä makaan nyt synnissä, Hengellises kuollo-
sa, Ah! en JESu hellitä, JESu! JESu lämmitä.

4. JESu rewii ytimen, Kynnä kylmä sydämen,
Saata autuax synneistän', Weres woima anna
tänn'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Kadonnutta lammaista Esi ylös korwesta.

6. Wedä ylös syndisit', Langennutta Zionit.
Rakenn' sanas nestellä, Etten' pyhdäis estellä. *)

7. Ei ol' oma hurstaus, Koskan synnist pelas-
tus, Palikka ombi kadotus, Synnin tähden hirmui-
sus.

8. JESu armahd' syndistä, JESu rukoil' ede-
stän', Pyhä Hengi, JESu Christ, Pelast synnin
Babelist.

9. KESu kuorman' kewitä, Paha tundon' selitä,
Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst wiel'
palan.

10. Suo Sun Uskos käsitan, Hengen walos
omistan: Tunnon haawat parataan, Kost' JESus
käsitetän.

11. Zion waikast walitta, Ellei Armo hallize:
Surkia ombi tila' myös, Ellen ole armon thös.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyty Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Isän **) wetämist, Ei ole odotta-
mist, Osallisutt' JESures, Ei rawindot', Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat', Kunnia suuri
taukomat, HEStra ***) minua armahda, Etten
Sieluan' kadota.

*) Luc. 11: 18. **) Joh. 6: 44. ***) Matth. 15: 22.